

11 000 Kr., idet deres Underskud var 499 000, og der blev fordelt 510 000. Det opnaaede jeg ved at fordele 15 000. Jeg havde til min Raadighed 35 000, men da jeg paa Finansloven for i Aar havde opstillet 15 000, rettede jeg mig efter dette Forslag og uddelte af de 35 000 kun de 15 000. Men det var for meget, fordi det ikke er rimeligt, at Seminarierne skal have et Tilskud fra Staten, som er 11 000 over det Underskud, de har.

I Seminarieloven er der givet Regler for de Tilskud, der skal gives, og der regnes der med en Trediedel af Lærerlønnen, idet der udtrykkelig gøres opmærksom paa, at Tilskuddet til Forstanderen skal være efter Gennemsnittet af Lærerlønnen. I 1916—17 blev der fastsat nye Regler paa Finansloven. Der havde i 1908—09 været fremsat et Forslag, der den Gang ikke kunde gennemføres, om, at Seminarierne skulde have Halvdelen af deres Lærerløn. Der blev atter i dette Lovforslag, der blev optrykt i Finanslovens Bemærkninger, sagt, at Forstanderlønnen maatte rette sig efter Gennemsnittet af Lærerlønnen. Der er aldrig givet andre Regler paa Finansloven, men ikke desto mindre er der siden 1920 blevet indført den Regel, at man i Undervisningsministeriet fordeler Tilskuddet saaledes, at man fastsætter en fiktiv Løn for Seminarieforstanderne, der er langt højere end den gennemsnitlige Lærerløn, og som mere nærmer sig Statsseminarieforstandernes Løn. Den sættes i Virkeligheden med Alderstillæg, kan man sige, efter Seminarieforstandernes Grundløn. Skønt jeg ikke noget Steds har fundet en Hjemmel til at gøre dette, har jeg alligevel højet mig for den Praksis, man var kommet ind paa indenfor Ministeriet ved Fordelingen, og har ikke rørt ved dette.

Jeg maa derfor paa det bestemteste tilbagevise, at jeg skulde have vist nogen som helst Uvillie mod de private Seminarier. De er blevet behandlet bedre i de sidste to Aar, hvor jeg har haft med Uddelingen at gøre, end de er blevet behandlet under min Forgænger.

Nu har et Flertal indenfor Udvalget stillet Forslag om at forhøje Kontoen foruden med det, jeg havde ønsket at forhøje den med, nemlig 21 000 Kr., fordi Kontoen er for lille, yderligere med 20 000 Kr., idet man gaar ud fra, at der derved vil være 35 000 Kr. til Ministerens Raadighed, men det er ikke rigtigt. Selv efter Flertallets Forslag er der kun 20 000 til Ministerens Raadighed, idet de 15 000 i mit Forslag er gaaet ud. Jeg er nemlig gaaet ud fra, at da,

hvad jeg ogsaa loyalt har respekteret, de private Seminarier faar deres Fordeling efter det tidligere Aars Lønforhold, Lønforholdene bliver meget gunstigere for Seminarierne det næste Aar, behøvede jeg ikke i det kommende Aar de 15 000 Kr. og har derfor stillet Forslag om, at de for dette Aar skal gaa ud. Nu har Flertallet indenfor Udvalget forlangt, at der skal være en Forhøjelse paa 20 000, saa der bliver indtil 20 000 stillet til Raadighed.

Jeg skal dernæst gaa over til at tage Mellem- og Realskolerne med det samme. Jeg maa ogsaa for disse Skolers Vedkommende paa det bestemteste tilbagevise, at jeg skulde have vist Uvillie mod dem. Det, jeg har vist Uvillie imod, er, at Bevillingen til den private Mellem- og Realskole misbruges til en camoufleret Realskole, som i Virkeligheden ikke er andet end en Underskole. Det gør, at de Penge, der er bestemt til Realskoleundervisningen, i Virkeligheden ikke kommer denne til gode, i det mindste ikke i det Omfang, som man har tænkt sig. Jeg har allerede i Fjor paavist, hvorledes f. Eks. en Pigeskole har oprettet en Drengeskole som Forberedelsesskole til et Statsgymnasium og ved Hjælp af Mellem- og Realskolebevillingen har opnaaet et Tilskud paa 46 000 Kr. og dermed dækket store Dele af Lønnen for denne Drengeskole, der aldrig har været bestemt til andet end at være en Underskole. Det har ikke været Mening, at disse Drengeskole blive i denne Pigeskole, de var bestemte til at gaa over i et Statsgymnasium.

Jeg betragter dette ikke blot som en Uret mod de smaa Realskoler, som mange Steder rundt omkring kan have det vanskeligt, men jeg betragter det ogsaa som en Uret mod Befolkningen, idet der er mange Steder, hvor Befolkningen — den Del af den, der ønsker deres Børn undervist i private Underskoler — selv maa holde disse Underskoler, og dette er at give en Anvisning til at benytte Realskolens Navn til at dække over Oprettelsen af private Underskoler, som Staten ikke har tænkt sig at støtte ved disse Bevillinger. Det er dette camouflerede Realskolevæsen, som jeg ganske vist maa indrømme jeg har vist Uvillie imod.

Overfor det Flertalsforslag, der er stillet om at borttage den Nedskæring paa 90 000 Kr., som jeg har opført for Realskolernes Vedkommende, maa jeg udtale min største Forbavselse. I Undervisningsministeriet har vi jo en Række Institutioner, som alle er stillede ligesom Mellem- og Realskolerne; de har dels Udgifter til